

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 19. května 2021 o stížnosti odsouzeného: [REDAKCE], narozený [REDAKCE], proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 12. dubna 2021, č.j. 3 PP 28/2021-22,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v České Lípě tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se žádost odsouzeného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 2 let, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 14. 3. 2019 č. j. 6 T 22/2019-223 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 28. 8. 2020 č. j. 31 To 309/2020-317 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, zamítá.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost. Podanou stížnost dále více neodůvodnil.
3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení usnesení předcházelo, a dospěl k následujícímu závěru.
4. Pokud jde o průběh řízení před Okresním soudem v České Lípě, tak nebylo zjištěno žádných procesních závad či pochybení. Okresní soud postupoval procesně správně při zachování všech zákonných ustanovení upravujících konání a průběh veřejného zasedání a zároveň také v rámci veřejného zasedání provedl řádně dokazování, když si v potřebném rozsahu opatřil všechny důkazy a podklady významné pro zjištění stavu věci a rozhodnutí, které rozvedl v odůvodnění svého usnesení. Vyslechnut byl nejen obžalovaný, ale též jeho vychovatel a provedeny byly i listinné důkazy včetně příslušných přílohových spisů.
5. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
6. V posuzovaném případě okresní soud nesporně učinil správný závěr o tom, že odsouzený dostal podmínce v podobě výkonu zákonem vyžadované minimální délky trestu k podání Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Uvedené je ovšem jediný zákonný požadavek, který v rámci podmínek spojených s rozhodnutím o podmíněném propuštění považoval okresní soud za splněný, když ze strany krajského soudu lze uvést, že tato úvaha okresního soudu byla odpovídající.

7. Krajský soud tedy mohl přijmout závěr okresního soudu, že odsouzený bez pochybností neprokazuje potřebný stupeň polepšení. Okresní soud k zákonné podmínce, že odsouzený musí prokázat polepšení svým chováním a plněním povinností zejména v průběhu výkonu trestu odnětí svobody, poukázal na skutečnost, že odsouzený k datu veřejného zasedání vykazuje kázeňský trest, odměny nemá, zůstává zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, což znamená, že v hodnocení odsouzeného jsou ještě velké rezervy. Odsouzený vykazuje nedostatky při dodržování norem upravujících výkon trestu odnětí svobody, a proto dle okresního soudu je zatím těžko dojíti bezpečně k závěru, že odsouzený prokázal patřičný stupeň polepšení tak, jak má na mysli příslušné ustanovení trestního zákoníku, neboť zákon vyžaduje, aby odsouzený, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení. Uvedená úvaha a závěr okresního soudu mají oporu v provedených důkazech, jsou zcela přiléhavě zjištěním ohledně přístupu k plnění povinností a výkonu trestu ze strany odsouzeného. Uvedené ani sám odsouzený v průběhu veřejného zasedání nezpochybňoval, připustil, že k výkonu trestu měl laxní přístup, když v podstatě na podporu své žádosti jako důvod pro možné propuštění uvádí, že nechce výkonem trestu ztrácet čas, protože v [REDAKCE] má zajištěno bydlení a práci, ale nemůže to doložit. Krajský soud může shodně uvést, že z hodnotící zprávy věznice je patrné, že chování odsouzeného je spíše negativní, odsouzeným nejsou řádně plněny povinnosti spojené s výkonem trestu, jak již ve svém usnesení rozvedl okresní soud. Je zjevné, že chování odsouzeného není na požadované úrovni a nesevřelost o projevech polepšení. Zřejmé nevyrovnanosti a kolísavosti chování odsouzeného kromě uděleného kázeňského trestu nasvědčuje stejně tak i skutečnost, že tento nadále zůstává zařazen ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, tedy ve skupině obvykle vyhrazené pro vězně s nevyhraněným postojem. Krajský soud tedy shodně jako soud okresní uzavírá, že způsob výkonu trestu a chování odsouzeného nenasvědčuje snaze přehodnotit dosavadní nezodpovědný způsob života, projevy chování odsouzeného v průběhu celého výkonu trestu odnětí svobody byly takového charakteru, že chování odsouzeného rozhodně v žádném případě nemůže být označeno za vzorné, příkladné či nadprůměrné, tedy za takové chování, které bez pochybností vede k závěru, že odsouzený svým chováním prokázal polepšení. Krajský soud zdůrazňuje, že v rámci úvah o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí být chování odsouzeného na takové úrovni, aby bylo nepochybně prokázáno to, že odsouzený svým chováním prokazuje polepšení. Stejně jako okresní soud, ani krajský soud nemůže mít za prokazané, že chování odsouzeného bez pochybností nasvědčuje tomu, že dalšího výkonu trestu není potřeba, že došlo k rychlejší nápravě odsouzeného a byl již naplněn účel trestu, tedy je nutno uzavřít, že odsouzený prozatím zcela jistě neprokazuje potřebný stupeň polepšení tak, jak má na mysli příslušné ustanovení trestního zákoníku a nesplňuje tím zákonem stanovenou podmínku pro možné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.
8. Vzhledem k tomu, že u odsouzeného ani krajským soudem nebylo zjištěno splnění zákonné podmínky v podobě prokazaného polepšení, nelze tak shledat stížnost odsouzeného důvodnou a není možné rozhodnout o jeho podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, neboť zákon vyžaduje kumulativní splnění všech podmínek stanovených v § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy veškeré zákonné podmínky musí být splněny současně. Krajský soud ovšem musí uvést, že okresní soud se za dané situace i dostatečně vypořádal s otázkou splnění další zákonem vyžadované podmínky, tedy zda by mohlo být od odsouzeného očekáváno vedení řádného života v budoucnu. Okresní soud v rámci úvah o

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

splnění této podmínky pro možné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody poukázal na to, že odsouzený prokázal výrazný sklon k páchání trestné činnosti, neboť má v rejstříku trestů doposud 7 záznamů, což vyvolává pochybnosti o tom, zda by odsouzený v případě podmíněného skutečně vedl řádný život. Lze přijmout, že okolnosti spojené s trestní minulostí odsouzeného skutečně vedou k pochybnostem o tom, zda by odsouzený vedl v budoucnu řádný život. Krajský soud s ohledem na skutečnost, že odsouzený prozatím svým chováním ani neprojevuje známky polepšení, nepovažuje za nutné se více předpoklady vedení řádného života v budoucnu zabývat.

9. Na základě uvedeného tedy musí i krajský soud konstatovat, že odsouzený skutečně nesplňuje všechny zákonné podmínky pro to, aby mohl být podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Okresní soud tedy nepochybil, pokud podmíněně nepropustil odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, neboť uvedené rozhodnutí odpovídá skutečnostem plynoucím z provedeného dokazování, v dané chvíli je nutno stále dbát na zachování zejména výchovné složky trestu, neboť v dané chvíli nelze mít ani za zřejmé, že by u odsouzeného byly vůbec dány projevy chování nasvědčující úvaze o tom, že u odsouzeného je prokázáno polepšení. Proto byla stížnost odsouzeného zamítnuta jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec dne 19.05.2021

Mgr. František Boštík, v. r.
předseda senátu